عنصر کلامی ضمیر در آیه‌ی «وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ»

حال کدام یک از آن‌ها است؟ هر دو می‌تواند باشد. کسانی که مباحثه‌ی ما بوده‌اند، می‌دانند! یادم می‌آید در مباحثه‌ی تفسیر مجمع البیان این نکته را عرض کردم. در ذهن قاصر بنده هم خیلی پر فایده است. عناصر زبانی‌ای که برای متکلم قدرتمند، توسعه و بسط قدرت ایجاد می‌کند. ما یک عناصر کلامی داریم...؛ ما ضعیف هستیم؛ چیزی می‌گوییم و می‌رویم؛ با ذهن محدود خود جمله‌ای می‌گوییم که مقصودمان در آن است. اما وقتی گوینده خدای متعال باشد، نفوس قدسیه اولیای او باشند، وقتی می‌خواهند حرف بزنند یک عناصر کلامی‌ای هست که به آن‌ها کمک می‌کند تا یک کلامی بگوید که به اندازه‌ی اقیانوس در آن معنا باشد. آن عناصر کلامی همه یک جور نیستند؛ یکی از عناصر کلامی که در آن مباحثه عرض کردم، این آیه‌ی شریفه بود: «وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ»[1]. اگر یادتان باشد آنجا «قرینه» را عرض کردم. کلمه‌ی «قرین»، یک معنای لغوی دارد، اما آن با مرجع ضمیرش هر دو دست به دست هم می‌دهند و آیه‌ی شریفه را به جایی می‌برد که ممکن است ده‌ها و صدها منظور و مراد از آن مقصود باشد.

---

[1]. سوره‌ی ق، آیه‌ی ۲۳.

بازبینی #2
ایجاد شده 28 ژانویه 2024 15:07:27 توسط ... .
به روزرسانی شده 1 فوریه 2024 14:30:45 توسط ... .